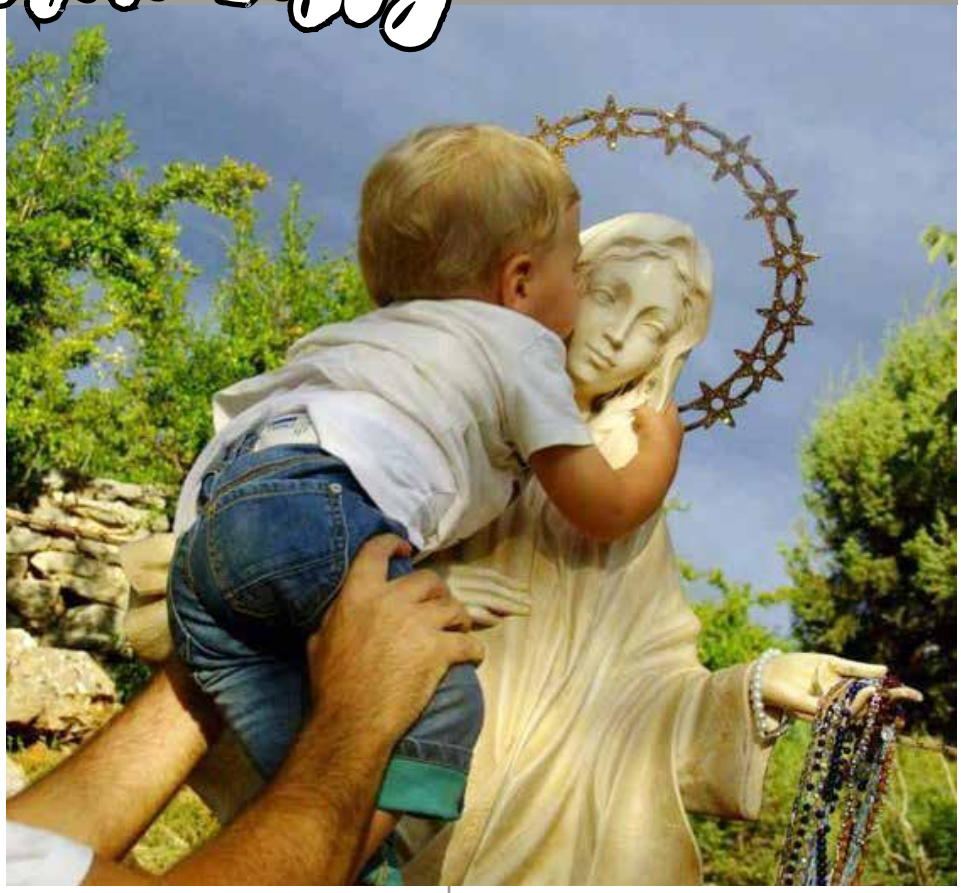
Farní listy
Informační měsíčník
Římskokatolické farnosti
Uherský Brod
říjen 2021

Úvodník

Milí Boží přátelé a drazí farníci,

za několik málo dní vstoupíme do měsíce října. **Měsíc, který je pro naši farnost výjimečný. Naše srdce nás směřuje k Panně Marii Růžencové a svaté Justýně, patronce našeho města.** Jsme vděčni, že se nás tak dotýká přímluva těchto dvou žen. Obě dvě osoby spojuje odevzdanost do Božích rukou a totální patření Bohu. Jejich víra byla živá a myslely to upřímně a opravdově.

V tom jsou nám velkým příkladem. **Dát Boha na první místo ve svém životě. To neznamená, že je to na úkor našich bližních. Kdo totiž více miluje Boha, dokáže více milovat své bližní.** Mnohdy si totiž myslíme opak a proto bereme Boha jako „někoho", ke kterému přicházíme jenom tehdy, když něco od Něho potřebujeme, nebo-li nám hoří do bot. Takto prožívaná víra netáhne druhé k Bohu, ba naopak takový příklad pro druhé odrazuje.

O víkendu, kdy vyjde toto číslo Farních listů, prožijeme velkou slavnost **prvního svatého přijímání**. Přistoupí 29 dětí.

Koncem května začala příprava k přijetí **svátosti biřmování**. Rozhodlo se k přípravě 21 farníků. Po prázdninách se čtyři biřmovanci odhlásili.

Pamatujme ve svých modlitbách na děti, které přistoupí k prvnímu svatému přijímání i na biřmovance, aby toužili stále prohlubovat svou víru v Krista.

Papež František svolal s**ynodu, kterou chce probudit víru u všech věřících na celém světě**. Začne první neděli v říjnu. Papeži Františkovi jde o to, aby se každý pokřtěný cítil spoluzodpovědný za život v církvi, potažmo ve farnosti. I v naší farnosti vznikne skupina lidí, která se bude skrze setkávání zabývat tématy danými papežem Františkem. Skupina bude otevřená pro každého, kdo se bude chtít zapojit. Budu nesmírně rád, když zareagujete pozitivně a zapojíte se do této aktivity papeže Františka.

S radostí v srdci vám všem k opravdovému prožívání víry na přímluvu Panny Marie Růžencové a svaté Justýny žehnám

otec Svatopluk

Úmysly apoštolátu na říjen

Evangelizační úmysl: Učedníci – misionáři
Modleme se, aby se všichni pokřtění zapojili do díla evangelizace a svědectvím života, z kterého vane evangelium, se nabídli k misijnímu poslání.

Národní úmysl: Děkujeme za Papežská misijní díla a prosíme za všechny křesťany, aby přijali výzvu k misijnímu poslání doma i ve světě, nejen příspěvkem do sbírky na misie.

Modlitba růžence

Během měsíce října se budeme modlit modlitbu růžence. Prosíme jednotlivé modlitební skupiny, ale i ostatní věřící, aby se aktivně zapojili do této modlitby.

Farní kostel od 17:25

Rozpis modlitebních skupin:

1. 10.	PÁ	Řádové sestry
4. 10.	PO	Boží lid
5. 10.	ÚT	Charita
6. 10.	ST	Kněz
7. 10.	ČT	Boží lid
8. 10.	PÁ	Společenství mužů
11. 10.	PO	Uklízečky
12. 10.	ÚT	Pastorační rada
13. 10.	ST	Fatimský apoštolát
14. 10.	ČT	Kněz
15. 10.	PÁ	KZŠ – Světelný růženec
18. 10.	PO	Aranžérky
19. 10.	ÚT	Řádové sestry
20. 10.	ST	Varhaníci
21. 10.	ČT	Kostelníci
22. 10.	PÁ	Ministranti
25. 10.	PO	CPR
26. 10.	ÚT	Boží lid
27. 10.	ST	Kostelníci
28. 10.	ČT	Eucharistická hodina
29. 10.	PÁ	Modlitby matek

Kalendář na říjen

1. října – První pátek v měsíci

Výstav Nejsvětější Svátosti k soukromé adoraci bude ve farním kostele od 13:00 do 17:00. Komentovaná adorace bude po mši svaté v 18:45 za děti a mládež (za KZŠ, ministranty, schólu, biřmovance, mládež), povedou ji členové společenství „Cyprián"; při ní se budeme modlit i za děti, které mají narozeniny nebo výročí křtu v měsíci říjnu.

Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve – světice měsíce

Narodila se 2. ledna 1873 v Alençonu na severozápadě Francie a hned dostala čtyři jména: Marie Františka Terezie Martinová. Pro 48letého tatínka Ludvíka a 40letou maminku Zélii to byla prostě Terezka. Byla jejich deváté dítě. Terezka měla sestry: Marii, Pavlínu, Leónii a Celinu. Z důvodu matčina onemocnění byla jako kojenec rok v péči Rosy Taillé. Maminka jí pak ve čtyřech letech zemřela. Velmi citlivá Terezka její odchod na věčnost nesla bolestně a jako náhradní matku si zvolila tehdy 16letou sestru Pavlínu. Měla i vřelý vztah k tatínkovi, s nímž ráda chodila do přírody a byla od něj nazývána královničkou. Na podzim roku 1877 se otec s dětmi přestěhoval do Lisieux, kde žili příbuzní z matčiny strany. Terezka tam v roce 1881 začala chodit do školy v opatství benediktinek. V říjnu dalšího roku její „maminka" Pavlína vstoupila v Lisieux do karmelitánského kláštera. Od té doby Terezka přijímala jen její listy a občas s ní hovořila přes mříže oddělující hovornu od klauzury. Má se za to, že její záhadné onemocnění v březnu 1883 souviselo s žalem z odloučení. Pomohly modlitby a nemoc 13. května ukončil zázračný úsměv (její sošky) Panny Marie. Na duchovní život v dětství ukazuje její rozhodnutí už v Alençonu, že nic neodepře dobrému Bohu. Podobně svědectví učitelky, které Terezka na dotaz po činnosti ve volném čase odpověděla: „V odlehlém koutku myslím na dobrého Boha, na život, na věčnost." První svaté přijímání prožila 8. května 1884 v devíti letech. Napsala o něm: „Již dávno se Ježíš s ubohou Terezkou na sebe dívali a rozuměli si. V ten den však nešlo už jen o pohled, ale o splynutí. Už nebyli dva: Terezka zmizela jako kapka vody, která se ztrácí v oceánu. Ježíš zůstal sám, byl učitelem, králem." Ježíši pak sama nabídla svou svobodu.

Ve 14 letech byla prosit papeže o výjimku pro dřívější vstup na Karmel. V dalším roce už byla postulantkou kláštera v Lisieux. Od složení slibů žila touhou dokonale milovat Ježíše. Využívala každou příležitost a všechny i nepatrné skutky konala z lásky k němu. Byla mimořádně trpělivá, skromná a pokorná. Svým životem ukázala cestu duchovního dětství a učí nás milovat Boha jednoduchým a přitom dokonalým způsobem. Proto se stala jako třetí žena učitelkou církve, ač na zemi nežila ani 25 let.

Přislíbeným deštěm růží sypajícím se z nebe bylo množství dobrodiní, kterými Ježíš oslavil svou malou snoubenku. Pro množství zázraků papež Pius XI. Terezii z Lisieux, v době kdy ještě žily všechny čtyři rodné spolusestry, blahořečil 29. dubna 1923 a po dvou letech ji 17. května 1925 kanonizoval. V roce 1927 byla vyhlášena za hlavní patronku misionářů a všech misií. V letech 1929-1954 byla v Lisieux postavena basilika. Do ní ke skleněné rakvi s Terezčiným tělem proudí statisíce poutníků.

Patronka: Francie; misií, misionářů, karmelitek; zahradníků, letců, nemocných.

Atributy: růže, karmelitka.

2. října – Památka svatých andělů strážných

4. října – Památka sv. Františka z Assisi

7. října – Památka Panny Marie Růžencové

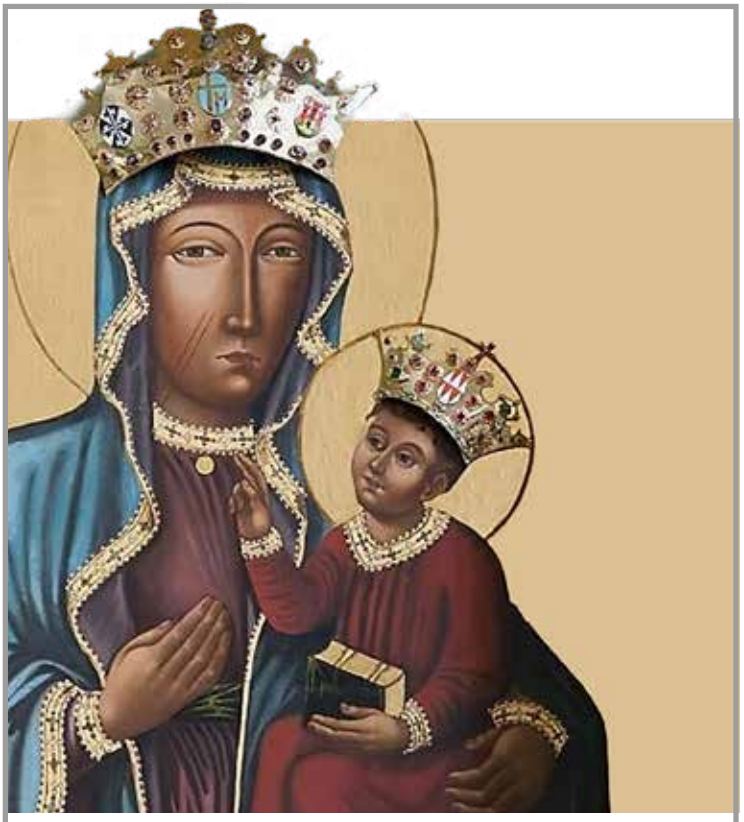
15. října – Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve

18. října – Svátek sv. Lukáše, evangelisty

25. října – Slavnost 288. výročí posvěcení farního kostela

Ve dnech od 25. října do 1. listopadu je možno mimořádně získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě splnění tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou návštěva hřbitova spojená s modlitbou (třeba jen v duchu) za zemřelé. Povolení je určeno těm, kteří ze závažných důvodů nemohou navštívit hřbitov a získat odpustky v obvyklé době.

28. října – Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů

Růžencová pouť

Sobota 2. 10. 2021

14:45 modlitba růžence
15:30 mše svatá
18:00 průvod se svícemi od farního do klášterního kostela
18:30 mše svatá farnosti – P. Jindřich Peřina
21:00–23:30 noc mládeže s Marií (adorace, modlitba chval, růženec, setkání s knězem)

Neděle 3. 10. 2021

6:00 mše svatá – P. Augustin Prokop OP
7:30 mše svatá – P. Svatopluk Pavlica
9:00 slovenská mše sv. – P. Damián Mačura OP
10:00 průvod krojovaných poutníků od gymnázia
10:30 mše svatá – P. Lukáš Fošum OP, český provinciál **kázání – P. Gerard Timoner OP** magistr řádu (generální představený)
14:00 loretánská litanie a svátostné požehnání
15:00 mše sv. kněžského semináře P. Vladimír Schmidt
18:00 mše sv. P. Damián Němec OP

Kolem mše sv. v 6:00 a během mše sv. v 10:30 se nezpovídá.
Eventuální změny kvůli koronaviru viz web ub.op.cz

Klub seniorů

Zveme vás na pravidelné setkání, vždy v pátek od 9:00 na faře.

1. 10. společná modlitba rozjímavého růžence
7. 10. duchovní slovo
14. 10. naši světci
21. 10. tvoření, trénování paměti apod.

Aktuálně

Setkání rodičů prvokomunikantů 2022

Zveme rodiče prvokomunikantů na setkání, které se uskuteční 10. října po mši svaté, která začíná v 10:15 hodin. Účast jednoho z rodičů je nutná. Při neúčasti se předem nutno omluvit. Tel.: 737 935 684.

Poetické písně Karla Kryla

V neděli 10. října v 17:00 v sále farního úřadu pořádá společenství chlapů „Cyprián“ poslechový večer Milana Tesaře se zaměřením na méně známé skladby Karla Kryla. Milan Tesař je vedoucí hudební redakce Radia Proglas, hudební publicista a mezinárodně uznávaný hudební kritik. Přijďte si zavzpomínat.

Setkání nad Biblí

Od října bude probíhat v úterý lichého týdne – 12. a 26. října na faře od 18:45. Jste srdečně zváni.

Přednáška CMKA

Ve středu 13. října v 19:00 zveme všechny na faru na přenášku P. ThLic. Josef Mikuláška, Ph.D. na téma: **„Synodalita církve – společně kráčet a jednat jako Boží lid“**. Jedná se o aktuální téma. V neděli 10. října 2021 bude zahájen papežem Františkem tzv. „synodální proces“, ve kterém je touhou papeže pozvat k aktivní účasti a zapojení se v reflexi o životě a poslání církve celek Božího lidu, celou církev. Co toto slovo „synodalita“ znamená? Jak se bude synodální proces odehrávat konkrétně v naší zemi, v naší diecézi? K jaké spoluzodpovědnosti nás všechny, pokřtěné, zve? Na tyto a další otázky bude zaměřena přednáška.

Farní pouť do Koclířova

se uskuteční v sobotu 16. října. Na programu je mše sv. a setkání s P. Pavlem Dokládalem, prohlídka areálu Českomoravské Fatimy a kostela sv. Filomény. Při zpáteční cestě navštívíme zámek v Moravské Třebové. Cena je 500 Kč pro dospělého, 300 Kč pro děti a mládež. V ceně je autobus, oběd a návštěva zámku. Přihlásit se můžete na faře.

Misijní neděle

V neděli 24. října budeme prožívat Misijní neděli. Její součástí bude opět tzv. misijní koláč. Proto prosíme ochotné kuchařky a cukrářky o napečení dobrot, které můžete přinášet na faru v pátek 22. 10. nebo v sobotu 23. 10. dopoledne. Misijní koláč se bude prodávat v neděli 24. 10. po ranní mši svaté a po hrubé mši svaté před farním kostelem. Děkujeme za vaši štědrost a ochotu pomáhat potřebným. Výtěžek z koláče a misijní sbírka budou odeslány na konto Papežských misijních děl.

Výročí posvěcení farního kostela

288. výročí posvěcení kostela budeme prožívat v pondělí 25. října. Komentovaná adorace bude po večerní mši svaté.

Charita Česká republika

V pátek 1. 10. od 7:30 do 10:30 bude v prodejně COOP „Na AXE“ probíhat potravinová sbírka s názvem „Ne každý má hody“. Tato sbírka je pořádána ve spolupráci s prodejnami COOP ještě na jiných místech našeho děkanátu vždy v před – hodovém období. Vybrané potraviny budou uloženy ve skladu Centra potravinové a materiální pomoci v budově polikliniky a poskytovány lidem v nouzi. Další velká podzimní sbírka v Uherském Brodě je plánována na **20. 11. v prodejnách Albert a Tesco**.

V úterý 12. 10. v 18:00 – mše obětovaná za lidi bez domova. Po mši bude připraveno venku malé občerstvení a možnost setkat se těmito lidmi a pracovníky Nízkoprahového denního centra a Noclehárny.

Kronika farnosti

Svátost křtu přijali:

Lukáš Smetana
David Čech
Nela Divoká
Martin Janča
Jindřich Šeda
David Bujáček
Michal Kadlčík
Tereza Tománková
Karolína Rosíková
Tobiáš Velecký

Svátost manželství přijali:

IJosef Kaňa	Pašovice
Alžběta Baniová	UB
Jiří Jurásek	UB
Nicole Polanská	Vlčnov

Apoštolský list ***Patris corde***
papeže Františka
u příležitosti 150. výročí prohlášení svatého Josefa patronem všeobecné církve

ROK SV. JOSEFA

7. Stín otce

Polský spisovatel Jan Dobraczyński ve své knize Stín otce[24] vypráví formou románu život svatého Josefa. Podmanivý obraz stínu definuje postavu sv. Josefa, který je ve vztahu k Ježíši pozemským stínem nebeského Otce. Chrání jej, opatruje a nikdy se od něj nevzdaluje, aby sledoval jeho cestu. Pomysleme na to, co připomíná Mojžíš Izraeli: „V poušti jsi viděl, jak tě Hospodin, tvůj Bůh nesl, jako člověk nosí své dítě, po celou cestu“ (Dt 1,31). Takto žil Josef své otcovství po celý život.[25]

Otcem se člověk nerodí, nýbrž se jím stává. Nelze se jím stát pouhým přivedením dítěte na svět, nýbrž zodpovědnou péčí o ně. Pokaždé, když na sebe někdo vezme zodpovědnost za život někoho druhého, stává se tak v určitém smyslu jeho otcem. V současné společnosti to nezřídka vypadá, jako by děti neměly otce. I dnešní církev potřebuje otce. Napomenutí svatého Pavla Korinťanům je stále aktuální: „I kdybyste měli na tisíce vychovatelů v křesťanské víře, otců nemáte mnoho“ (1 Kor 4,15). Každý kněz či biskup by měl jako apoštol dodat: „Já jsem se stal vaším otcem v Kristu Ježíši“ (ibid.). A Galaťanům říká: „Moje děti, znovu vás bolestně rodím, dokud nenabudete podoby Kristovy“ (Gal 4,19).

Být otcem znamená připravit dítě na život, na realitu. Nikoli je zadržovat a věznit, nikoli vlastnit, nýbrž naučit ho rozhodování, svobodě a hledáním řešení. Možná proto tradice nazývá Josefa otcem „nejcudnějším – nejčistším“. Není to jen emotivní přívlastek, nýbrž souhrn postoje, který vyjadřuje opak vlastnění. Cudnost je svoboda od majetnictví ve všech oblastech života. Láska je skutečně láskou tehdy, je-li cudná. Láska, která chce vlastnit, je v posledku vždy nebezpečná: uvězňuje, dusí a činí nešťastnými. Sám Bůh miluje člověka čistou láskou, dává mu také svobodu pochybit a stavět se na odpor. Logika lásky je vždy logikou svobody, a Josef dovedl milovat mimořádně svobodně. Nikdy nestavěl do středu sebe. Uměl opustit střed a činit středem svého života Marii a Ježíše. Josefovo štěstí nespočívá v logice sebeobětování, nýbrž sebedarování. V tomto člověku nikdy nezachytíme frustraci, nýbrž důvěru. Jeho setrvání v tichosti neopanovávají nářky, ale projevy konkrétní důvěry. Svět potřebuje otce, odmítá vládce, odmítá toho, kdo chce vlastnit druhého, aby zaplnil svou prázdnotu; odmítá ty, kdo zaměňují autoritu za autoritářství, službu za servilitu, konfrontaci za útisk, dobročinnost za bezcitnou asistenci, sílu za destrukci. Každé skutečné povolání se rodí ze sebedarování, které uzrává přerodem oběti. Také kněžství a zasvěcený život žádá tento typ zralosti. Tam, kde povolání k manželství, celibátu či panenství nedosáhne zralosti sebedarování a zastaví se u pouhé logiky oběti, se namísto znamení krásy a radosti lásky může stát výrazem neštěstí, smutku a frustrace.

Otcovství, které nepodlehne pokušení žít život dětí, otevírá netušené obzory. Každé dítě v sobě vždy nese tajemství, je originálem, který se může ukázat jen s pomocí otce, který respektuje jeho svobodu. Takový otec si je vědom, že jeho vychovatelská činnost jednou skončí a naplní svoje otcovství tehdy, když se stane „zbytečným“, kdy zjistí, že dítě je samostatné a ubírá se životní cestou samostatně. Tehdy se ocitne v situaci Josefa, který vždycky věděl, že ono dítě nebylo jeho, ale bylo mu jednoduše svěřeno do péče. To je v podstatě to, co dává na srozuměnou Ježíš slovy: „Nikomu na zemi nedávejte jméno „otec“, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebesích“ (Mt 23,9).

Pokaždé, když uplatňujeme své otcovství, si musíme připomínat, že nejde o vlastnictví, nýbrž o „znamení“, odkazující k otcovství vyššímu. V jistém smyslu jsme všichni vždy v Josefově situaci, jsme stínem jediného nebeského Otce, který „dává vycházet svému slunci pro zlé i dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým“ (Mt 5,45), stínem, který jde za Synem.

„Vstaň, vezmi dítě i jeho matku“ (Mt 2,13), říká Bůh svatému Josefovi. Cílem tohoto apoštolského listu je zintenzivnit lásku k tomuto velkému světci, která nás povede k tomu, že budeme vzývat jeho přímluvu a napodobovat jeho ctnosti a jeho elán. Specifickým posláním světců je totiž nejen dělat zázraky a poskytovat milosti, nýbrž přimlouvat se za nás u Boha, jako to dělal Abraham26 a Mojžíš27a jako to dělá Ježíš „jediný prostředník“ (1 Tim 2,5), který je u Boha Otce naším „přímluvcem“ (1 Jan 2,1), jenž „je stále živ, aby se za nás přimlouval“ (Žid 7,25; srov. Řím 8,34).

Svatí pomáhají všem věřícím, kteří „jsou tedy povoláni a zavázáni k svatosti a k úsilí o dokonalost ve svém stavu.“28 Příběhy světců jsou konkrétním důkazem, že evangelium lze žít.

Ježíš řekl: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem“ (Mt 11,29). Stejně tak oni jsou příkladem pro život hodný následování. Svatý Pavel vybízí doslova: „Buďte takoví, jakým jsem já!“ (1 Kor 4,16). Svatý Josef to říká svým výmluvným ztišením.

Svatý Augustin si při pohledu na příklad tolika světců a světic klade otázku: „To, co dokázali tito lidé, ty nedokážeš?“ A tak dospěl k definitivnímu obrácení, když zvolal: „Pozdě jsem si tě zamiloval, kráso tak dávná a přece tak nová, pozdě jsem si tě zamiloval!“ Nezbývá než vroucně prosit svatého Josefa o tu největší milost: o své obrácení.

Na něj se obracíme svou modlitbou:

Buď pozdraven, ochránce Vykupitele,
a snoubenče Panny Marie.
Tobě svěřil Bůh svého Syna,
v tebe vložila Maria svou důvěru.
S tebou se Kristus stal člověkem.
Ó svatý Josefe, buď otcem i nám
a veď nás cestou života.
Vypros nám milost, milosrdenství
a odvahu,
a ochraň nás před každým zlem.
Amen.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 8. prosince 2020, v osmém roce mého pontifikátu

FRANTIŠEK

---

24 Dobraczyński, Jan, *Stín otce*. Paulínky: Praha, 2013.

25 Srov. Jan Pavel II., apoštolská adhortace *Redemptoris custos*, č. 7–8. Česká biskupská konference, 2006.

26 Srov. Gn 18,23–32.

27 Srov. Ex 17,8–13; 32,30–35. 10

Úcta k Pražskému Jezulátku a jeho historie

Pražské Jezulátko (latinsky Jesulus Pragensis) je 47 cm vysoká dřevěná soška s povrchem vymodelovaným z barevného vosku. Voskový povrch je křehký, kvůli ochraně před poškozením je proto soška vsazena do stříbrného pouzdra sahajícího pod oblečením až do pasu. Soška představuje Ježíše jako dítě ve věku několika let, oblečeného do dlouhé splývavé košilky, zpod jejíhož dolního okraje vykukují obě bosé nožky. Líbezný obličej je velmi jemně modelován a orámován středně dlouhými vlnitými vlasy. Pravici má Ježíšek zdviženou k požehnání, v levici drží zemský glóbus završený křížem na znamení toho, že celý náš svět spočívá v jeho rukou; na hlavě má vždy královskou korunu a na prsou zavěšen pektorální křížek. Tyto královské insignie vyjadřují víru v Ježíšovo božství společnou všem křesťanům.

Jezulátko oblékají sestry karmelitky Dítěte Ježíše do královských šatů, jejichž liturgická barva (fialová, bílá, zelená, červená) se střídá podle období církevního roku a další podle církevních slavností a svátků. Soška je vystavená v chrámu Panny Marie Vítězné na Malé Straně v Praze.

Jeho historie začíná ve Španělsku, kde byla vyrobena zřejmě kolem poloviny 16. století. Legenda vypráví, že se Ježíš ve své dětské podobě zázračně ukázal jistému mnichovi, který na základě jeho podoby tuto sošku vymodeloval. Podle další legendy vlastnila sošku svatá Terezie od Ježíše, zakladatelka bosých karmelitek, planoucí velkou láskou k Dítěti Ježíši. Sošku prý darovala své přítelkyni, jejíž dcera se chystala na cestu do Prahy.

Do kláštera karmelitánů se soška dostala v roce 1628, kdy ji se slovy „Mějte ji v uctivosti a dobře se vám povede“ karmelitánům věnovala ovdovělá Polyxena z Lobkovic. Ta sošku dostala a přivezla do Prahy roku 1603 ke svému druhému sňatku jako svatební dar od své matky, španělské šlechtičny Marie Manrique de Lara y Mendoza, dvorní dámy španělské královny.

Sošce začala být brzy po darování u karmelitánů přisuzována zázračná moc, neboť císař Ferdinand II. krátce nato nařídil, aby Česká komora vyplácela klášteru důchod a zásobovala mnichy potravinami z královských důchodů. Do kostela Panny Marie Vítězné na Malé Straně, v němž je soška Jezulátka vystavena, začalo proudit mnoho prosebníků, včetně významných šlechticů císařova dvora.

I v dnešní době k sošce denně přicházejí stovky návštěvníků z desítek zemí světa. Mnohým lidem, kteří se před ní modlili k Bohu, přinesla zázračná a neobvyklá vyslyšení. Lidé zde prosí o pomoc, uzdravení, mír, někteří s důvěrou očekávají narození dítěte, a mnozí se vrací, aby poděkovali.

V roce 1928 se s velkou slávou vzpomnělo na 300. výročí úcty k Jezulátku. V roce 1935 se ještě dostalo Pražskému Jezulátku velké pozornosti od účastníků Katolického sjezdu. Na přelomu 19.- 20. století se úcta k Jezulátku rozšířila zázračným způsobem po celém světě. Nejvíce se ujala ve Španělsku, kde má Jezulátko svůj původ. Španělé a Portugalci převezli obrazy a sošky Jezulátka přes Atlantický oceán do koloniálních zemí Jižní Ameriky. Díky misionářům, kolonizátorům a evropským přistěhovalcům Jezulátko znají i v Indii, Číně, na Filipínách a v Severní Americe. Pak úcta v Čechách na více než 50 let utichla kvůli nacistické a komunistické diktatuře. Dále sem ale proudily davy poutníků z celého světa.

V roce 1993 se ke kostelu Panny Marie Vítězné vrátili bosí karmelitáni. Úcta k Jezulátku znovu ožívá. Zatím nejdůležitější událostí byla návštěva papeže Benedikta XVI. v roce 2009. Ve svém proslovu papež uvedl, že pražské Jezulátko svou dětskou něhou zpřítomňuje Boží blízkost a lásku. Pomodlil se za děti, které jsou obětí násilí a různých forem zneužívání, ale také za rozvrácené a nevěrné rodiny. Jako dar přinesl Jezulátku korunku.

Úcta k Pražskému Jezulátku je duchovním prodloužením Vánoc. Klaníme se Kristovu vtělení, vyznáváme, že Bůh vzal na sebe lidství, ke kterému patří i dětství. „Sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk…“ (Flp 2, 7). Ježíš Kristus prožívá celý lidský život, od počátku do konce. V jeho početí, narození a dětství se setkáváme s pravým Bohem, stejně jako v jeho dospělosti, smrti a vzkříšení. Dospělý Ježíš, mistr a učitel, bude vyzývat své učedníky: **„Nebudete-li jako děti, nevejdete do nebeského království.“** (Mt 18,3) **Výstavu Pražského Jezulátka si můžete prohlédnout ve farním kostele v prosklené vitríně. Několik druhů modliteb k Jezulátku pak naleznete v policích vzadu ve farním kostele.**

Alena Mahdalová

Čtěte Nezbedu a Cvrčka

Nabízíme dětem i jejich rodičům dva křesťanské časopisy, které mohou být jejich tištěnými průvodci v objevování duchovních hodnot i formování jejich postojů k lidem i světu.

NEZBEDA je zaměřen na děti ve věku od 7 do 12 let a vychází již třicet let. Jeho obsah tvoří rozhovory se zajímavými a inspirativními lidmi, příběhy, články o lidech, kteří nám mohou být příkladem vytrvalosti, poctivosti a víry, komiksová zpracování životopisů světců, rubriky pro šikovné ruce a bystré hlavy, zajímavosti z přírody i techniky a oblíbená stránka humoru. Svým obsahem také reaguje na aktuální liturgickou dobu, ve které je časopis vydáván. Nezbeda vychází 11x ročně, prázdninové dvojčíslo je rozšířeno.

CVRČEK je přílohou Nezbedy a je zaměřen na předškolní děti. Každé číslo je tematicky zaměřeno na rozvoj některé vlastnosti nebo dovednosti. Spolu se svými rodiči tak může malý čtenář pomocí kreativních článků i aktivit formovat svůj vztah k Bohu, lidem i ke světu.

Další informace i ukázky: www.casopisnezbeda.cz
Na vyžádání zdarma zasíláme ukázkové výtisky.

Leoš Hrdlička, šéfredaktor Nezbedy

Co se děje v Katolické základní škole

Školní pouť na Velehrad

Měsíc září je pro každou církevní školu spojen s jednou krásnou událostí – svátkem svaté Ludmily, která byla ustanovena patronkou všech těchto škol. Proto jsme se rozhodli vyrazit na opravdovou pouť a oslavit tak Den církevního školství. Proč opravdovou? No přece proto, že jsme část cesty zdolali pěšky. Jednalo se o krásný úsek slovackou přírodou ze Starého Města směrem na Velehrad.

Aby nám šla cesta pěkně "od podlahy", připravili si pro zástupci tříd druhého stupně (školní parlament) stanoviště, na kterých měly jednotlivé třídy plnit úkoly spojené se svatou Ludmilou. Úkoly byly rozděleny dle náročnosti pro mladší a starší děti a nutno říci, že ani naši nejmenší prváčci se nenechali zahanbit a šifrovali, skládali obrázek, luštili a poznávali svatou Ludmilu. Ti starší zakreslovali do slepé mapy, objevovali vlastnosti této světice, v křížovce se dozvěděli spoustu nových či pozapomenutých informací a osvěžili si, jak vypadaly některé známé svaté. Všichni pěší cestu zvládli na výbornou, a tak jsme se na Velehradě mohli přesunout do baziliky, kde už na nás čekala Církevní ZŠ z Kroměříže, a oslavit společně tento důležitý den při mši svaté, kterou pro nás sloužil o. Radim Kuchař, kaplan velehradského Stojanova gymnázia.

Po mši svaté se třídy přesunuly na místa svého dalšího programu – první stupeň se kromě prváčků vydal do archeoskanzenu poznávat zážitkovou formou život našich předků, šesťáci se při prohlídce terária dozvěděli spoustu zajímavých informací o roztodivných plazech i pavoucích a osmáci s deváťáky vyrazili na prohlídku velehradského gymnázia, při níž pan ředitel zmínil i spoustu perliček z historie tohoto krásného místa. Po krátkém osvěžení bylo potřeba začít myslet na zpáteční cestu – někteří ji absolvovali linkovými spoji, někteří objednaným autobusem a ti nejstarší vytrvalci znovu částečně pěšky. I přes menší komplikace nakonec všichni díky Bohu porazili zpět do Brodu.

Díky všem, kteří se zapojili při organizaci, obzvláště žákům školního parlamentu, kteří neváhali vyjet už o hodinu dřív, aby si vše mohli pro své spolužáky připravit.

Budeme se těšit na další společná setkání!

Veronika Toralová

Září v družině

Měsíc září je ve školní družině „poznávacím měsícem". Naši noví prváčci se postupně seznamují s prostředím školy, pravidly a režimem družinky i s novými kamarády z jiných tříd.

V obou odděleních se také v září tradičně zahajuje celoroční hra, ve které děti každý měsíc sbírají body či smajlíky a za svou aktivitu pak mohou získat hezkou odměnu. Tématem hry pro letošní školní rok je „Cestování časem". V průběhu deseti měsíců družináři navštíví všechna historická období od pravěku až po budoucnost. Kromě toho nás čeká také spousta družinových akcí, soutěží či workshopů. Je opravdu na co se těšit!

Romana Orlovská

Centrum pro rodinu

Prázdninové setkání u stolních her

ve středu 27. 10. 2021 od 9:00 do 12:00 v Katolické základní škole v Uherském Brodě si můžete přijít zahrát různé stolní hry. K dispozici budou Ubongo, Osadníci z Katanu, Bomba, Twistr, Pexeso, Dobble, a další….

Svatojánek

Zveme maminky na rodičovské dovolené do Křesťanského klubu maminek s dětmi, vždy ve středu od 9:30 do 11:30 v Justýnce. Je připraven program pro děti, zpívání, povídání a jednoduché tvoření. Na maminky čeká krátká společná modlitba, mohou se vzájemně sdílet o radostech i strastech rodičovství, inspirovat se a načerpat klid a pohodu. Přezůvky s sebou, občerstvení je zajištěno.

Rok rodiny

19. března 2021 na den svatého Josefa jsme začali prožívat Rok rodiny, vyhlášený papežem Františkem. Po celý rok se budeme snažit prohloubit svůj vtah k Bohu, k sobě navzájem a také k naší farní rodině. Inspiraci k tomu budeme čerpat u sv. Josefa, který nám jako ochránce Svaté rodiny bude vzorem. V měsíci září se zaměříme na **Obětavost**. Zamyšlení s inspiracemi najdete na našich webových stránkách a vzadu v kostele.

12ti hodinový růženec

se budeme opět společně modlit za naše rodiny v úterý 19. 10. 2021. Informace i možnost se zapsat je na našich webových stránkách. Pokud nemáte přístup na internet a chcete se zapojit, zavolejte na tel: 731 402 169.

Více na nástěnce ve farním kostele,
www.uhersky-brod.dcpr.cz
tel.: 731 402 169
e-mail: cpruherskybrod@ado.cz